

No us moriu

No us moriu

JOAN VILA

Fa un any i mig vaig anar a l'enterrament del pare d'un amic al tanatori de Girona. Normalment els enterraments als quals vaig són a Camprodon o a Besalú. Dies després de l'enterrament, l'amic em va explicar que s'havia sentit atracat. Em va parlar de més de 6.000 euros, però en aquell moment jo no tenia prou coneixement per tenir opinió pròpia i saber si era molt o poc.

Malauradament fa unes setmanes va morir un familiar molt proper a Girona -tot i que ell era de Camprodon-, fet pel qual va ser traslladat als serveis funeraris de Girona. El difunt havia demanat ser incinerat i ho havia preparat el que això implica a consciència. S'havia venut el nínxol de Camprodon, i havia demanat que les

seves cendres fossin dipositades a l'ermita de Sant Antoni, a Camprodon, lloc on un seu avi havia estat l'últim ermità i que ell, durant 25 anys, havia participat molt activament a restaurar. Volia, per sobre de tot, un enterrament auster.

Com que la seva mort va ser a Girona vam decidir que la incineració fos aquí mateix i que pujàrem les cendres a Camprodon, on faríem el funeral. Així va ser, l'endemà del seu traspàs va ser incinerat només en presència dels familiars més propers i el dia següent es va fer el funeral al seu estimat poble.

Quan vam tractar amb Mèmora per contractar els serveis vam explicar les nostres necessitats i la persona que ens va atendre ens va anar narrant tots els passos amb una amabilitat exquisida. Va començar mostrant el catàleg de taüts, a la qual cosa vam respondre que no feia falta perquè havia de ser cremat. La resposta va ser que era necessari per entrar al forn. Al demanar-li un taüt de cartró ondulat va dir que n'havia sentit parlar a la televisió d'aquests tipus de taüts, però que ells no en tenien. Més tard he vist que la mateixa empresa en fabrica uns de fusta que es desmunten per entrar al forn i només queda la base, cosa que no ens va pas oferir. El cost del taüt més senzill que tenia era de 2.000 euros. A això calia afegir 1.000 euros més per tramitació de la documentació del difunt al registre. També calia sumar el servei de recollida i el servei de condicionament, amb un import de 573 euros més. Ens van cobrar 196 euros més de sala de vetlla quan no hi va haver vetlla, ni sala. El cost de la cremació va ser de 555 euros, la urna biodegradable va costar 60 euros, la taxa de residus 25 euros, el certificat 18 euros i l'IVA 930 euros. Total 5.378 euros sense vetlla ni cap cerimònia. El temps que vam estar per veure l'entrada del difunt al forn va ser de 3 minuts, el que triga l'ordinador des que l'operari prem el botó i empeny el taüt a la boca del forn.

En principi el cost sembla alt, tot i que per l'estat en el qual un es troba en aquell moment no es té la lucidesa suficient per jutjar. Com que el meu amic ja m'havia previngut i els serveis a Girona van ser els mínims possibles, em vaig qüestionar què feien les famílies que no podien pagar el servei i quantes n'hi deu haver que no ho poden fer. Aquesta xifra avui no és a l'abast de molta gent i això em va fer veure que a l'entrada de la funerària hi havia un rètol que invitava a finançar el servei a terminis.

El cost del funeral, el repartiment casa per casa de l'esquela, la missa a l'església de Camprodon, el ram de roses i la impressió dels recordatoris va costar 370 euros, una xifra molt modesta en comparació amb la de la funerària de Girona.

A Camprodon el servei funerari encara és municipal. Hi ha sala de vetlla a l'edifici de l'hospital geriàtric. El transport, el repartiment de l'esquela casa per casa, l'encàrrec de les flors, la coordinació de l'església, i la

col·locació al nínxol és responsabilitat del personal municipal. El taüt es fabrica en una fusteria de Camprodon mateix i el resultat és un cost total de 2.000 euros. Ara Camprodon ofereix aquests serveis a la resta de municipis de la vall. L'alcalde em va comentar que han rebut ofertes per privatitzar el servei, però que a ells els sembla que fer-ho suposa que el servei passi a tenir un cost excessiu.

La conclusió és que un servei de 2.000 euros es ven per 6.000 quan el servei s'ha privatitzat. Jo no vull pas dir que no ho valgui, amb tant luxe segur que sí; només poso en dubte si fa falta -especialment tenint en compte que moltes famílies no poden pagar aquestes quantitats, fet que anirà cada vegada a més.

La nostra societat haurà de trobar mecanismes per tenir serveis a costos més assequibles i més eficients.

L'externalització de serveis públics sovint pot ser una via per guanyar eficiència i millorar el cost, però en aquest cas podem constatar que no és així: el servei ha estat pensat per una capa de la societat determinada i té el risc de no poder ser assequible per a un gruix important de les famílies.

La forma com ha anat evolucionant aquest servei, des d'en Poch a una multinacional, és una evidència dels sectors preferencials que l'economia ha anat fent en mercats regulats per constituir oligopolis que viuen a recés de la competència, lluny de l'economia de mercat transparent.

Si això ha de continuar així, serà imprescindible que l'administració organitzi un servei d'enterrament paral·lel, a un cost molt més baix, sense tanta parafernàlia, sense cobrar 1.000 euros per la tramitació del registre, amb taüts de cartró ondulat... si no volem que tothom doni el seu cos a la ciència per estalviar el cost de l'enterrament. Segur que si el meu sogre hagués arribat a saber el cost del seu enterrament s'hauria esfereït.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/12/08/no-moriu/647007.html?utm_source=rss